

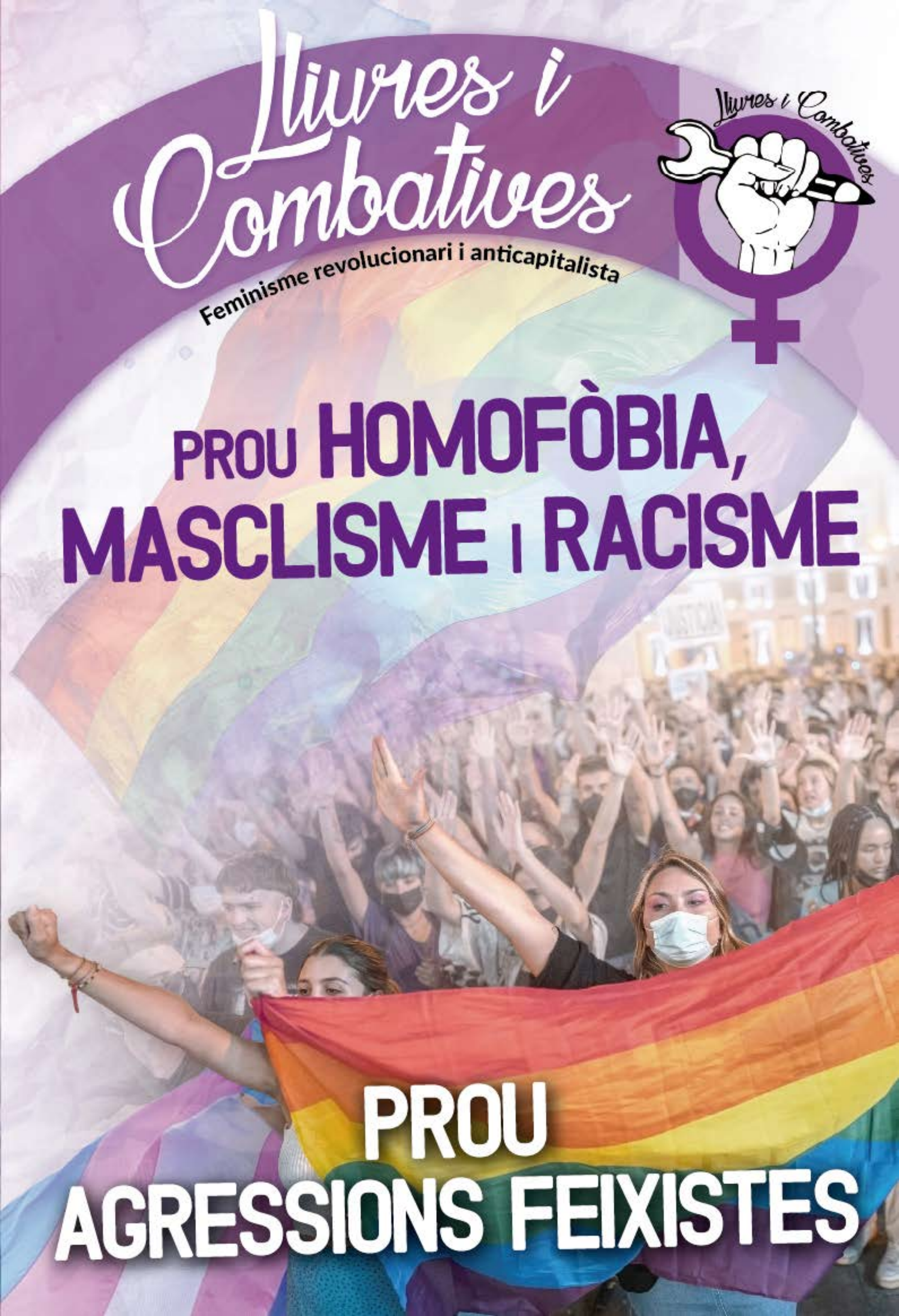
Liures i Combatives

Feminisme revolucionari i anticapitalista

**PROU HOMOFÒBIA,
MASCLISME I RACISME**

**PROU
AGRESSIONS FEIXISTES**

Prou agressions feixistes Prou homofòbia, masclisme i racisme

Samuel assassinat al crit de 'maricón'. Antidisturbis carregant violentament contra manifestacions en defensa dels drets LGBTI. Neonazis passejant-se per Chueca protegits per la policia amenaçant violentament el col·lectiu. Bisbes i sectes religioses titllant-nos de malalts i promovent teràpies de reorientació sexual, o disseminant el verí del masclisme. La justícia patriarcal demanant penes de presó a qui es mobilitza contra HazteOir, i emparant al mateix temps a maltractadors i assetjadors sexuals. Drets com l'avortament o l'eutanàsia negats per metges i metgeses reaccionàries. L'extrema dreta escopint el seu odi des del Congrés, els platós de televisió i les xarxes socials.

Aquesta realitat asfixiant, patrocinada per Vox, el Partit Popular, l'Església Catòlica, la casta judicial franquista i el

propi sistema, és contra la qual ens rebel·lem milions de joves.

Ja n'hi ha prou de violència i opressió!

Les pallisses, insults i persecucions per la nostra orientació i identitat sexual s'han multiplicat dramàticament. La violència estructural i sistèmica que sofrim les persones LGBTI ha deixat de ser una novetat i setmana rere setmana coneixem més i més agressions que inunden els mitjans de comunicació.

Les dades del propi Ministeri d'Igualtat assenyalen que els delictes d'odi contra la comunitat LGBTI s'han incrementat en un 43% en el primer semestre del 2021. I això tenint en compte que és pràcticament impossible conèixer el nombre

real d'agressions que es produeixen ja que, com indica l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea (FRA), a l'Estat espanyol només es denuncien 7 de cada 100 atacs. De fet, el 34% de les persones que han estat agredides i no han denunciat han admès que creien que les *Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat* no farien res. Un estudi realitzat per COGAM/FELGTB en 2012 mostrava que entre els i les adolescents lesbianes, gais i bisexuals que han sofert assetjament escolar, el 43% va arribar a desenvolupar idees suïcides i el 17% ho havia intentat en una o diverses ocasions.

Però la discriminació a la qual se'ns condemna pel simple fet de ser qui som, va molt més enllà dels cops: en els nostres llocs de treball, a classe, quan busquem un habitatge, quan tenim por d'agafar la mà

de la nostra parella pel carrer... Una vida de marginació que arriba a nivells tràgics especialment entre les persones trans.

L'extrema dreta i el capitalisme són responsables

Tot aquell efeminat o invertit que llanci alguna infàmia sobre aquest Moviment, us dic que el mateu com a un gos.

Gonzalo Queipo de Llano, militar franquista (1936)

A Espanya hem passat de donar pallisses als homosexuals a què ara imposin la seva llei.

Iván Espinosa de los Monteros, diputat de Vox (2020)

No és cap casualitat que els drets LGBTI i els de les dones estiguin sent atacats permanentment. El discurs de la dreta i l'extrema dreta del PP i Vox, de les sectes ultracatóliques i l'Església, carregant dia sí dia també contra el nostre col·lectiu o contra el feminisme, col·locant-nos en la diana, ha embravint els sectors més reaccionaris.

Drets que hem conquistat després de dècades de lluita, es troben seriosament amenaçats. Ho veiem a la Comunitat de Madrid (CAM), on Ayuso ha anunciat que modificarà les lleis de gènere i LGBTI per a satisfer les demandes de Vox. O amb el dret a l'avortament, reconegut en el paper però negat dia a dia a milers de dones. Entre 2010 i 2020 només el 0,7% dels avortaments a la CAM es van realitzar en hospitals públics. La xifra a Catalunya és similar; de fet, el 2019 el Govern lliurà 3 milions d'euros de subvencions a les clíniques privades, garantint que facin un suculent negoci. L'infrafinançament de la sanitat pública catalana porta a què una de cada tres dones que avorten a Catalunya se l'hagi de pagar, tot i que la llei proclama la seva gratuïtat.

La moral podrida de l'aparell estatal franquista, amb el coneixement i bene-

plàcit institucional i judicial, permet fins i tot que a 8 provincies no s'hagi realitzat cap avortament en els últims 30 anys: Àvila, Palència, Segòvia, Zamora, Conca, Toledo, Càceres i Terol. Aquelles dones que han volgut exercir el seu dret a l'avortament s'han vist obligades a desplaçar-se a altres provincies i pagar-se clíniques privades.

Els drets de les dones i LGBTI ens són negats constantment. Un altre exemple esferèndor són els drets trans, amb llistes d'espera a la CAM i a Catalunya de fins a un any per a la primera consulta i de fins a 7 per a cirurgies!

Volent tornar-nos a ficar a l'armari a cops i retrotreure'ns a les cavernes del franquisme. Abascal, Casado i companyia ens declaren la guerra no només perquè no encaixem en el seu *model* d'allò que és acceptable segons l'ideari catòlic, apostòlic i romà, sinó per l'amenaça que suposa per als poderosos i poderoses la llavor de revolució que bateja en el cor del moviment LGBTI i del feminisme de classe i combatiu. Quan alcem les nostres banderes i les nostres pancartes i omplim les places de tot l'Estat contra l'homofòbia i el masclisme, també ho fem contra el feixisme, contra la

dreta i els seus aliats, contra qui pretén mercantilitzar la nostra lluita i, en definitiva, contra un sistema que no té res a oferir-nos excepte precarietat, desigualtat i violència.

La lluita és als carrers i no al Parlament. Per un moviment LGBTI revolucionari i anticapitalista!

Gràcies a la lluita hem aconseguit molt, però fins i tot quan els nostres drets estan reconeguts formalment en les lleis això no significa que es respectin o que la nostra discriminació sigui menor.

Lamentablement, aquesta escalada reaccionària està tenint lloc sota el govern PSOE-UP. Hem escoltat molt que s'està treballant per la "unitat institucional per a protegir les persones LGBTI". Però, unitat institucional amb qui? Amb

el PP? Amb els mateixos que diuen que l'"homofòbia només existeix al cap de l'esquerra"? Amb els mateixos que pretenen arrabassar-nos els drets que hem conquistat, impeding en la pràctica que puguem exercir-los? Ni parlar-ne! Així no es protegeixen els drets LGBTI!

El govern central no s'ha volgut enfrontar a la dreta i a l'Església Catòlica per a implantar una assignatura d'educació sexual inclusiva en els centres d'estudi, i els ha permès mantenir els seus privilegis i control de l'educació escampant els seus discursos d'odi masclista i homòfob. I segueix sense garantir el dret de milers de dones a l'avortament lliure, gratuït i en el sistema públic de salut a pesar de conèixer com aquest dret és trepitjat sistemàticament per la dreta.

L'única manera de garantir una vida digna per al conjunt del col·lectiu és depurar de feixistes, masclistes i homòfobs l'aparell de l'Estat, enfrontant-se

a qui es beneficia de la nostra opressió, castigant exemplarment a qui ens ataca i assassina. No n'hi ha prou amb discursos; és necessari invertir recursos, acabar amb les privatitzacions i garantir una sanitat i educació públiques, amb serveis de salut mental públics, gratuïts i eficients.

Mai ningú ens ha regalat res que no hàgim arrencat abans amb la mobilització als carrers. La nostra lluita forma part de la batalla contra aquest sistema opressor. Necessitem aixecar un moviment revolucionari i anticapitalista, organitzar-nos barri a barri i centre a centre, d'estudis i de treball. Només acabant amb el capitalisme i construint una societat socialista podrem enviar a les escombraries de la història la LGBTIfòbia, el masclisme, el racisme i tantíssim sofriment. Una societat on puguem ser qui som i puguem viure en genuïna llibertat.

Uneix-te a Lliures i Combatives!

Fes la teva aportació al nostre Verkami per ajudar-nos a publicar aquest llibre

En els últims anys, milions de dones, joves i treballadores, que des de petites hem sofert l'abús i l'explotació, ens hem rebel·lat a tot el món contra el masclisme que perpetua aquest sistema.

Les feministes revolucionàries, les que hem gravat l'antifeixisme, l'anticapitalisme i l'anticapitalisme en la nostra bandera lila, hem declarat una guerra oberta contra tota mena d'opressió i esclavitud en aquest moment històric. Però no hem estat les primeres en començar a recórrer aquest camí. Hem recollit el testimoni de totes aquelles revolucionàries valentes i decidides que ens han precedit en aquesta lluita.

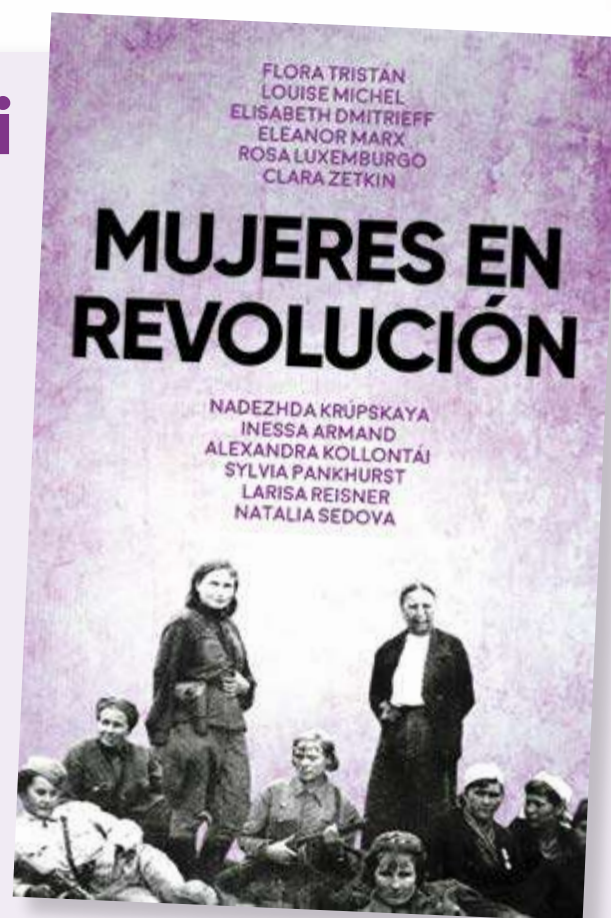
El marxisme va obrir foc de manera decidida a favor de l'alliberament de la dona com mai abans havia succeït. I aquest moviment ha tingut a grans revolucionàries, teòriques i militants, les obres i les vides de les quals han estat

en moltes ocasions ocultades, tergiversades o directament eliminades per la classe dominant.

Van ser moltes les pioneres que van tenir un paper decisiu i d'avantguarda. Des de Flora Tristán, socialista i feminista que va advocar per l'emancipació de la classe obrera i la dona com un tot inseparable, a Elisabeth Dmitrieff o Louise Michel, que es van situar en la barricada de la revolució durant la Comuna de París el 1871; sufragistes internacionals com Sylvia Pankhurst; sindicalistes abnegades com Eleanor Marx; les comunistes alemanyes Clara Zetkin i Rosa Luxemburg; bolxevics russes com Nadejda Krúpskaia, Aleksandra Kol·lontai, Inessa Armand, Larissa

Reissner i Natàlia Sedova, entre moltes altres, que en 1917 van començar l'edificació d'una societat igualitària, justa i democràtica després de la Revolució d'Octubre.

Estudiar el llegat de les que ens van precedir en la llarga i memorable lluita per la nostra emancipació total, rescatar totes aquestes lluitadores d'un oblit interessat i situar-les en el lloc que es mereixen, és la tasca que encarem amb **Mujeres en revolución**. Un llibre que conté dotze biografies d'aquestes pioneres del feminisme revolucionari. Perquè elles van ser, avui nosaltres som.

Editat per Lliures i Combatives en col·laboració amb la Fundació F. Engels

VE DE LA CONTRAPORTADA

Des de Lliures i Combatives volem traslladar el nostre més sincer agraïment a aquestes desenes de col·lectius, a les milers de persones, famílies treballadores, joves, que heu sortit a cridar "justícia per a Paz" als carrers de Gijón, que heu enviat la vostra solidaritat amb la família de Paz des de tots els racons de l'Estat, que heu inundat els jutjats amb milers de signatures exigint que no es modifiqués la sentència que tant va costar aconseguir.

Cap sentència retorna les vides de les dones, nenes i nens assassinats per la violència masclista, però gràcies a aquesta batalla hem conquistat la justícia que l'aparell de l'Estat ens ha negat i tractat d'arrabassar. Hem aconseguit una sentència que estableix jurisprudència i contribuirà a defensar la vida i la dignitat d'altres víctimes.

El Suprem confirma la sentència per l'assassinat masclista de Paz

Aquesta nova ratificació de la sentència és una celebració amarga per les que ja no estan, però una demostració de com sí que es pot vèncer aquest sistema que ens tracta de condemnar en vida negant la violència que s'exerceix sobre nosaltres.

La lluita serveix i la lluita segueix. Hem conquerit justícia per a Paz i continuarem lluitant per a transformar aquesta societat que ens maltracta i construir un món en el qual siguem totalment lliures. La lluita és l'únic camí i amb més força que mai la continuarem.

Visita el nostre web

www.libresycombativas.net/index.php/lliures-i-combatives

Segueix-nos a les xarxes socials

Twitter: @LliuresiCombat
Instagram: lliuresicombativas
Facebook: Lliures i Combatives

ÉS L'HORA DE LA LLUITA I L'ORGANITZACIÓ!

UNEIX-TE A

ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

www.esquerrarevolucionaria.net

El Tribunal Suprem confirma la sentència per l'assassinat masclista de Paz

HEM TORNAT A DERROTAR LA JUSTÍCIA PATRIARCAL!

El 13 de setembre vam conèixer per fi que el Tribunal Suprem confirmava definitivament la condemna de 24 anys de presó per l'assassinat masclista de Paz.

Després de la batalla que vam dur a terme per aconseguir una sentència exemplar, la justícia patriarcal —en aquest cas des del TS— passava de nou a l'ofensiva admetent a tràmit un nou recurs de l'assassí de Paz en temps rècord. En aquest recurs, l'assassí de Paz sol·licitava la condemna per homicidi (inferior a la d'assassinat) i que es retirés l'agreujant de gènere. En definitiva: pretenia passar a una condemna de 12 anys, cosa que implicaria que l'any vinent ja podria sortir de la presó amb permisos. Completament inadmissible!

Per això, des de Lliures i Combatives vam tornar a aixecar la campanya *Justícia per a Paz* per a exigir al TS que no modifiqués ni una coma d'aquesta històrica sentència que havíem aconseguit feia un any, quan vam sortir als carrers per a

exigir que el crim comès contra Paz es jutgés com el que realment era: un cruel assassinat masclista. En el seu moment ens vam enfrontar a la fiscalia i a l'advocacia de l'Estat, que negaven l'assassinat, i vam posar Gijón en peu de guerra amb concentracions davant dels jutjats exigint justícia per a Paz, i així ho vam tornar a fer aquesta tardor arran de la possibilitat que el TS soterrés aquesta sentència.

Han estat anys de tortura per als familiars i amics de Paz. Gairebé quatre anys en què han hagut d'enfrontar l'assassí, un aparell judicial masclista i franquista que l'ha defensat fins a l'últim minut i suportat la menyspreable campanya de criminalització de Paz per part de diversos mitjans de comunicació.

Gràcies a la ferma determinació de la família de Paz, gràcies a la lluita, a les manifestacions en plena pandèmia i tancaments perimetrals, a les concentracions davant dels Jutjats de Gijón, del Tribunal Superior de Justícia d'Astúries quan l'assassí va recórrer per primera vegada, i a l'última mobilització al Tribunal Suprem a Madrid, hem aconseguit infringir una nova derrota a aquest aparell judicial franquista podrit i misogin.

Aquesta confirmació de la sentència és també la mostra que la lluita serveix, que les i els que diàriament ens rebel·lem contra aquesta xacra social i contra el sistema capitalista que la defensa i alimenta tenim una gran força per a canviar el món que ens envolta. Gràcies a la mobilització als carrers, als més de trenta col·lectius feministes, sindicats i organitzacions de l'esquerra que hem exigint justícia per a Paz, avui podem dir que ho hem aconseguit. Aquesta sentència no ens l'ha regalat cap jutge ni cap tribunal, l'hem conquerit amb la mobilització als carrers!

CONTINUA A L'INTERIOR >

Número 13

933 248 325 • 629 467 550
llibrescombativescatalunya@gmail.com
www.llibrescombativas.net

ESQUERRA
REVOLUCIONARIA